

คู่มือรับใช้

พงศธร ชำรัมย์

เหตุผลง่าย ๆ ที่ผมต้องเขียนเรื่องนี้ก็มีอยู่ 3 ประการคือ

(1) อีก 3 วัน ผมก็จะไปร่วมแสดงความยินดีในงานแต่งงานของผู้รับใช้พระเจ้า ซึ่งเป็นเพื่อนกัน จึงต้องการมีเรื่องติดมือไปฝากเพื่อนด้วย

(2) ต้องการให้คู่สมรสได้รับความสุขและพระพรจากพระเจ้าจริง ๆ และ

(3) ต้องการสร้างคนของพระเจ้าให้เตรียมตัวเตรียมใจ เพื่อเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่ร่วมกันในอนาคต

และเหตุผลที่เป็นหลักอีกมุมหนึ่งก็คือ จากหนังสือปฐมกาลนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นชายและเป็นหญิง (ปฐมก.1:27) ด้วยเหตุผลของพระองค์ที่ชัดเจนอยู่แล้วว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นั้นจะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น” (ปฐมก.2:18) พระเจ้าทรงสร้างบรรดาสัตว์ใช้งานและนกในอากาศและบรรดาสัตว์ป่าให้ชายนั้นตั้งชื่อ แต่ชายนั้นก็หาคู่อุปถัมภ์ (ผู้ร่วมงาน) ที่เหมาะสมกับตนไม่ได้ ถ้าเราอ่านต่อไปในปฐมกาลบทที่ 2 ข้อ 21-24 เราจะเห็นว่า พระเจ้าทรงกระทำให้ชาย (อาดัม) นั้นหลับสนิท ขณะที่เขาหลับสนิทอยู่ (นั่น) พระองค์ทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา แล้วทำให้เนื้อติดกันเข้าแทนกระดูกอย่างเดิม ส่วนกระดูกซี่โครงที่พระเจ้าได้ทรงชักออกจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิง แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น ชายจึงว่า “นี่แหละกระดูกจากกระดูกของเรา เนื่องจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกว่าหญิง (หรือชายา) เพราะหญิง (ชายา) นั้นออกมาจากชายเพราะเหตุนี้ ผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน ... ถ้าหากเราไม่ทิ้งข้อ 25 ของบทที่ 2 เราก็มองเห็นว่าทั้งชายและภรรยาของเขาเปลือยกายอยู่ (ในสวนเอเดน) และไม่อายกัน (เรื่องก็จะสมบูรณ์)

จากนี้ไปผมจะชี้ให้เห็นว่า การเตรียมหาคู่ครองและการเป็นคู่ครองของผู้รับใช้พระเจ้านั้น ควรจะมีคุณสมบัติเป็นอย่างไรบ้าง เวลาหนุ่ม ๆ รักสาวสักคนหนึ่งขึ้นมา ผู้ใหญ่ก็จะให้ข้อคิดว่าต้องเลือกสตรีที่ .... “รูปสวย รวยทรัพย์ นบวิชา (มีปริญญา) มารยาท ซาดีผู้ดีและมีศีลธรรม” ข้อนี้ไม่ต้องอธิบายเข้าใจได้ดี หรือเมื่อสาวคนหนึ่ง เธอจะเลือกหาผู้ชายในด้วยใจ “อกขน (หน้าอกมีขน) ก้นกลาก และปากหนวด” ขอบอกว่าคุณสมบัติของชายที่หญิงควรเลือกมาเป็นคู่ครอง 3 ข้อ ตรงนี้ก่อนคือ

(1) ที่ว่า ออกชน นั้นท่าน หมายถึง เป็นผู้ชายแท้จริง ที่มีความมานะพยายาม มีความอดทน ต่อสู้ชีวิตหนักก็เอาเบาที่สู้ รู้จักหา (ชน) ทรัพย์สมบัติและความสุขมาสู่ครอบครัว (ไม่ใช่ชนหนี้สินและปัญหามาให้)

(2) กั้นกลาง คือ คนเช่นนี้จะไม่ชอบไปนั่งแช่อยู่ในหนานาน ๆ จนเสียนงานของตนเอง อย่างพวกนักดื่ม นักการพนันของตนเอง อย่างพวกนักดื่ม นักการพนันหรือกลุ่มนินทาถกเถียง ตามสภากาแฟ ชายที่ดี ๆ เขาจะไม่ทำกัน และ

(3) ที่ว่า ปากมีหนวด นั้นท่านหมายถึง เป็นชายที่พูดจา มีหลักฐานพูดความจริง มีคำพูดที่ประกอบด้วยสติปัญญา เชื่อถือในถ้อยคำได้

จากข้อพระคัมภีร์ในปฐมกาล ที่ยกมาให้อ่านในเบื้องต้นนั้นเราจะเห็นข้อบังคับ ที่เป็นคุณสมบัติของคู่ครอง, คู่อุปถัมภ์ ซึ่งหมายถึง ผู้ร่วมงานหรือผู้ช่วยงานที่ดีตามลักษณะ 4 ประการดังนี้

1. รูปร่างนั้นสำคัญไฉน? เราเห็นว่า มนุษย์เรานั้นมักจะมองกันแต่ภายนอก และก็ให้ความสำคัญกับสิ่งนั้นจริง ๆ แต่พระเจ้าทรงมองที่ภายใน คือ มองที่ความเป็นคน หรือเป็นมนุษย์เป็นชาย – หญิงที่สมบูรณ์แบบ คริสเตียนก็ต้องมองอย่างที่พระเจ้ามอง คือ มองให้เห็นความเหมาะสมของคู่ครองของตนเอง ว่าเขาและเธอผู้นั้นยอมที่จะติดตามพระเจ้าจริง ๆ หรือไม่ยอมกลับใจบังเกิดใหม่หรือยัง อย่าเป็นทำนองว่า ทำดี แต่ทีเหลว (เลวลง) คู่ครองของผู้รับใช้นั้นต้องเริ่มเตรียมชีวิตฝ่ายวิญญาณสิ่งอื่นต้องรู้ความจริงว่า ผู้รับใช้พระเจ้านั้นมิใช่จะร่ำรวย และก่อนที่สุขสบาย โดยไม่มีปัญหาใด ๆ เลยที่แท้แล้วต้องพร้อมที่จะรับมือกับทุก ๆ สถานการณ์ (ทั้งอิม + และอด) และสามารถมีความสุขได้ในทุกสถานการณ์ อย่างอาจารย์เปาโลสอนไว้ (ฟิลิปปี 4:11-13) คุณสมบัติข้อนี้คือว่า “รักกันจริงอย่าติดที่รูปร่าง” เมื่อรักเขา (เธอ) ก็ต้องรักทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเขา (เธอ) แม้บางอย่างจะดูไม่น่ารัก เข้าทำนองคำที่ว่า “หากคิดจะรักฉัน ก็ต้องรักหมา (สุนัข) ของฉันด้วย”

(2) **ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน** (ปฐมกาล.2:23) ข้อนี้คู่ครอง (สามี – ภรรยา) จะต้องเข้าใจกัน แม้ความคิดปลีกย่อยของชาย – หญิง จะต่างกันบ้าง แต่จุดใหญ่จะต้องตรงกันได้ ข้อนี้หมายถึงเมื่อชีวิตเราต้องอยู่เพื่อนพระคริสต์แล้วดังนั้น ชีวิต การเชื่อฟัง และทิศทางของเราจะต้องมุ่งตรงไปที่การกระทำพันธกิจ ให้ไพบูลย์และสำเร็จ เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงทิ้งเรา ผู้ที่รักพระองค์แน่ (1 เปโตร. 5:7 และ ฮีบรู.6:10) คู่อุปถัมภ์ของผู้รับใช้จะต้องรู้จักหนุนน้ำใจกันอยู่เสมอ เพื่อให้ข้อปฏิบัติเป็นไปในทางเดียวกันและพระพรอย่างเหลือล้นต่อตนเองครอบครัว และลูกแกะของพระเจ้ากับคนทั้งปวง

3. สร้างครอบครัวให้มั่นคงและเป็นแบบอย่าง (ปฐมกาล.2:24) เราเห็นพระประสงค์ชัดเจนว่า ... ผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน เรื่องนี้ผู้รู้หลาย

ท่านได้บอกเตือนพ่อแม่ว่า ควรปล่อยให้เขาเป็นอิสระ สร้างครอบครัวด้วยตนเองบ้างอย่าไปครอบงำกันนักเลย ... ในธรรมเนียมไทย เราก็คืออยู่ ตรงที่มีพ่อแม่คอยเป็นห่วงอยู่ตลอด จนกว่าลูก ๆ จะอยู่รอดปลอดภัยในการเป็นครอบครัวใหม่ของเขา ... แต่อย่าลืมว่าพระเจ้าต้องเป็นทุกสิ่งในบ้านของเรา ต้องมอบให้พระองค์เป็นใหญ่ในแผนการทั้งหมดแล้วพระองค์จะกระทำให้สำเร็จ (สภษ.16:1-3) และก็ไม่ควรที่ผู้ครองจะดูหมิ่นความหวังดีและบุญคุณของพ่อ – แม่ ผู้ใหญ่ ควรให้สิทธิ์และความเป็นอิสระแก่ทุกฝ่ายที่จะมีความสุขตามสมควร ในฐานะผู้ร่วมรัก และผูกพันกัน ซึ่งจะต้องทำคุณประโยชน์แก่ลูกกัน และเป็นแบบอย่างในความดีทั้งปวงและ

4. อย่าหลงโลก และห่วงฝ่ายเนื้อหนัง จนลืมฝ่ายวิญญาณ ... ในปฐมกาล บทที่ 2 ข้อสุดท้าย (25) ใครว่าไม่สำคัญ ...? บางคู่ แต่งงานกันเกือบจะไม่ทันข้ามคืน เพราะทะเลาะกันเรื่องการเปิดไฟนอน ฝ่ายหญิงนั้นก็อยากชายนั้นก็อยากจะดู แม้แสงไฟจะมีเพียงริบหรี่ก็ยังขอชื่นใจ หรือบางคู่ก็นั่งอยู่กันไม่ยี่ด แบบว่าแต่งกันไม่ทันกันหม้อข้าวจะดำ (เพราะหม้อข้าวต้องหุงด้วยถ่าน – ฟืน) สำหรับคริสเตียนของเรานั้น จะไม่เป็นเช่นนั้น เราต้องขอบพระคุณพระเจ้าอย่างเหลือล้นที่ทรงสอน – เตือนเราจากพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ที่บอกให้ ภรรยาต้องเคารพเพื่อฟังสามี และให้สามีรักและให้เกียรติภรรยาของตน เพราะทั้งสองคนนั้นเป็นคู่อุปถัมภ์ ที่เหมาะสม ซึ่งจะไม่มีใครใช้อำนาจเหนือร่างกายของกันและกันแบบข่มเหงน้ำใจกันในเรื่อง (1 โครินธ์.7:1-16) ทรงสอนให้มีแต่ชีวิตรักและทำที่แห่งความรักต่อกัน ไม่ใช่รักชั่วคราวแต่เป็นรักแท้ที่รันรัน และอดทนเพื่อความรัก และคนที่เรารักได้ตลอดไป (1 โครินธ์.13:1-7) ข้าพเจ้าได้เคยเห็นมิชชันนารีและศิษยาภิบาลหลาย ๆ ท่าน จะเอาใจใส่ภรรยาและลูก ๆ ได้ดีมากคือ จะหาโอกาส ถือเป็นระเบียบในชีวิตครอบครัวที่จะต้องสอนพระคัมภีร์แก่ภรรยาและลูก ๆ อยู่เสมอ รู้จักแบ่งปันพระพระที่ได้รับแก่กันและกัน (ที่ได้รับมาจากที่ต่างกัน) เรียกว่า ครอบครัวที่ดีเหล่านั้นไม่เคยขาดอาหารฝ่ายวิญญาณเลย (เอเฟซัส.5:22-23)

ในข้อนี้นี้อาจกล่าวได้ว่า ผู้ครองไม่ควรที่จะอายกัน เมื่อต้องอยู่ด้วยคน โดยกล้าเปิดใจต่อกันถึงความต้องการแม้ในความสุขทางกามรมณ์ และ ความหวังในสันติสุขภายในที่จะเกิดผลฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริง (กาลาเทีย 5:16-26)

ข้าพเจ้า ขอย้ำตรงนี้อีกครั้งว่าชีวิตคู่ที่ไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว .. ทุกคนจะต้องได้พบกับบทเรียนจริงและเป็นบทเรียนที่ตรง คือ จะต้องยอมรับความจริงอาจจะเป็นเหมือนคำว่า “คนในอยากออก คนนอกอยากเข้า” ก็ได้ หรือคำที่ผู้รู้กล่าวว่า “ก่อนจะแต่งงานจงลืมนางทั้งสองข้าง ... แต่เมื่อแต่งงานกันแล้วจงหลับตาไว้ข้างหนึ่งก็จะดี” สิ่งที่สำคัญทั้งชาย – หญิง ก็คือ เมื่อแต่งงานแล้วเขาจะสูญเสียอิสรภาพไปมากทีเดียว (หรือทั้งหมด) ดังนั้นเมื่อรักกันจริงจะต้องกล้าเสียสละและให้อภัยไว้มาก ๆ สำหรับความบกพร่องของกันและกันหรือทำใจไว้ในกรณีที่คุณครองของเราทำไม่ได้ตั้งใจ หรือต้องรู้จักทำเป็นคนหู

หนวก ตามอดบั้งในบางเรื่อง บางโอกาส ก็จะสบาย แต่อย่าทำเป็นเอาหูทวนลม ก็แล้วกัน ... เพราะจะเกิดเรื่องใหญ่ บางท่านก็ให้คิดไว้ว่าคิดว่า “จะใช้ความคิดของคน ก็จงอดทนในความเลวของเขา” ใช่มั้ย.. ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแต่บกพร่อง จนกว่าพระเจ้าจะเสด็จมาจัดการให้เข้าที่เข้าทาง

ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีกับผู้ที่เตรียมตัวจะแต่งงานและกับเพื่อนผู้รับใช้ทั้งคู่ออง หรือผู้อุปถัมภ์ของท่านด้วยซึ่งเข้าสู่พิธีแต่งงานในวันนี้ และขอมอบเรื่องนี้แด่ .... ครอบครัวผู้รับใช้ที่รักของข้าพเจ้าด้วย ถือเสียว่า เป็นทัศนะหนึ่งทีอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง และครอบครัวของข้าพเจ้า ก็กำลังพยายามเรียนรู้จากเรื่องเหล่านี้อยู่ ... และโปรดได้อธิษฐานเผื่อซึ่งกันและกันด้วย และขอขอบพระคุณท่านผู้เขียนหนังสือเรื่อง “น้ำผึ้งพระจันทร์” คือ อาจารย์ ธวัช เย็นใจ และหนังสือ “เป็นสุขได้แม้สมรส” เป็นเรื่องแปลและสรุปของนักศึกษาพระคัมภีร์ท่านหนึ่ง กับหนังสือเรื่อง “ผู้ชายสมบูรณ์แบบ” ซึ่งเป็นหนังสือของคริสเตียนทั้งหมด และอีกเล่มหนึ่งออกใหม่ น่ารักมาก ฟังแต่ชื่อหนังสือก็ชื่นใจแล้ว คือ “แต่เธอผู้เป็นภรรยา” โดยกนกบรรณสารจัดพิมพ์ขอฝากไว้ เพื่อท่านอยากจะหยิบขึ้นมาอ่านจะได้รับพระพรอย่างมากมาย

ขอพระเจ้าอวยพระพร ครอบครัวผู้รับใช้พระเจ้าทั้งใหม่และเก่า ทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก ด้วยนะครับ รวมถึงครอบครัวของคริสตชนพี่น้องที่รักของเราด้วย ขอขอบพระคุณพระเจ้าสรรเสริญพระองค์

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 52 ฉบับที่ 281 กรกฎาคม – สิงหาคม 2001, หน้า 43-45.